

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. 2:

Operațiunea Nor de furtună

Operațiunea Omul Negru

Operațiunea Apus de soare

Operațiunea Narcisa

Operațiunea Insula de vară

Operațiunea Vântul de nord

**Seria de cărți cu exerciții și activități
pentru detectivi:**

În căutarea căpitanului Krogh

În căutarea reginei junglei

În căutarea hoțului Hoțului

În căutarea misterului de la castel

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. 2

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES**

**OPERATIUNEA
NOR DE FURTUNĂ**

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. 2

Ediția a II-a

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

Redactare: Martin Zick
 Corecțură: Anamaria Cozma
 Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
 Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORST, JØRN LIER

Biroul de investigații nr. 2 : Operațiunea Nor de furtună / Jørn Lier Horst,
 Hans Jørgen Sandnes ; trad. din lb. norvegiană de Diana Polgar. - Ed. a 2-a. -
 Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2909-8

I. Sandnes, Hans Jørgen

II. Polgar, Diana (trad.)

821.113.5

Detektivbyrå nr. 2: Operasjon Tordensky
 Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes

Copyright © Jørn Lier Horst 2013

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2013

Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.ro

Tipărit la Radin print, prin reprezentantul exclusiv

pentru România, Colours, www.4colours.ro

CUPRINS

1. Dospește ceva	13
2. Nicio prăjitură	20
3. Aleea	26
4. 1047 de sticle goale	31
5. Butoaie goale	39
6. Ienupăr	51
7. Fum fără foc	57
8. Mistere rurale	63
9. Google	71
10. Hapciu!	76
11. Conducte	80
12. Din aproape în aproape	85
13. Cădere liberă	91
14. Mâine e o nouă zi	97
Postfața lui Opti	104

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. 2

Respect pentru oameni și cărți

TIRIL

Probabil cea mai tare fată din Elvestad. Nu se dă înapoi de la nimic. Ingenioasă și sportivă, le are cu computerele.

OLIVER

Detectiv de top. Vede tot. Gurmand și profund. Abilități tehnice. Descurcăreț și mereu în căutare de aventuri.

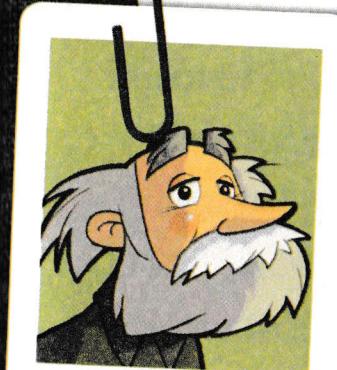
OPTI

Câine polițist adevărat cu nas pentru mistere.

MAMA LUI TIRIL

Cea mai răbdătoare. Săritoare ca nimeni alta, de altfel face și cea mai bună cacao din lume.

MORTEN MONSEN

Cel mai tare brutar din oraș. Mare și dolofan ca și chifilele lui.

OLA OLSEN

Fermier la moșia Bergsland. Un tip marfă.

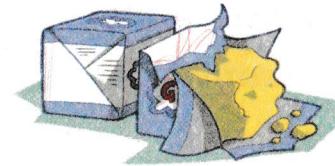

AGENTUL DE POLIȚIE THORVALDSEN

Polițist. Îl găsești cel mai adesea în biroul lui.

Capitolul 1

DOSPEȘTE CEVA

— Știi ce anume suntem noi acum?
întrebă Tiril.

— Flămânzi? spuse Oliver.

Opti începu să dea din coadă și aproba
bucuros cu un lătrat.

Cei trei zăceau în iarba înaltă de sub
cireșul cel mai încărcat din tot Elvestadul.
Doar câteva raze de soare mai ajungeau
printre firele lungi de iarbă.

— Fii serios, spuse Tiril ridicându-se
într-un cot. Șomeri, asta suntem.

Oliver smulse un fir de iarbă și începu
să-l ronțăie.

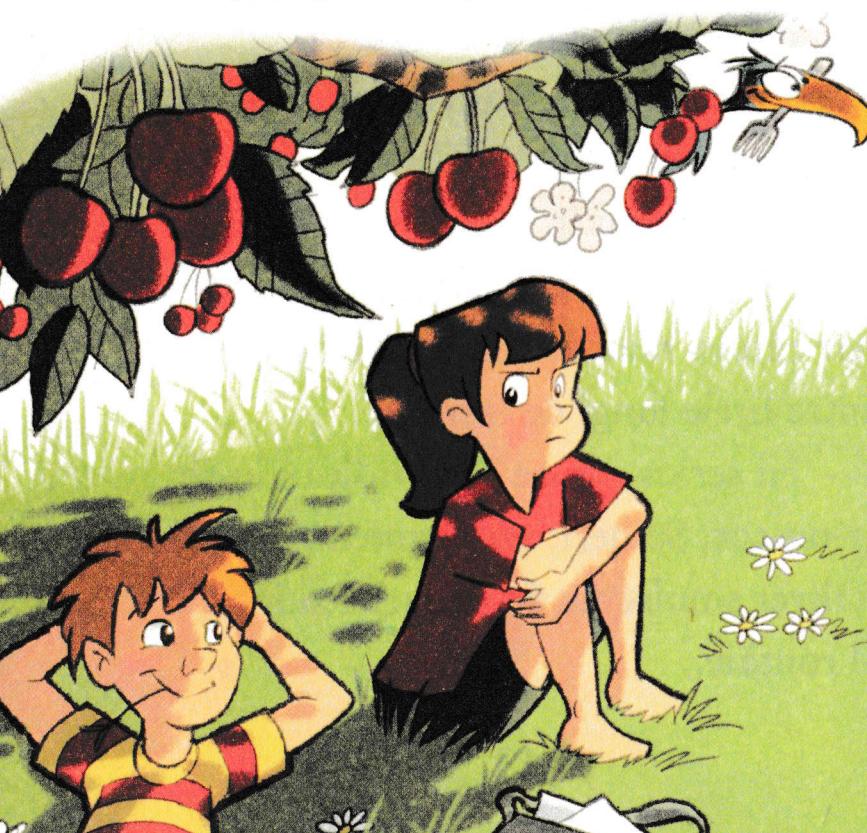
— Nu văd ce-i rău în asta, spuse el.
Doar suntem în vacanța de vară.

— Bine, dar noi suntem detectivi, îi reaminti Tiril.

— Și ce? E cumva vina noastră că nu se-ntâmplă nimic?

Tiril se ridică.

— Nu, dar nici nu putem zace aici la nesfărșit, spuse ea și se duse la masa de

pe terasă. Dacă misiunile nu vin la noi, trebuie să mergem noi la ele.

Oliver se ridică în capul oaselor.

— Și ce ai de gând să faci?

Tiril luă ziarul de pe masă și începu să-l răsfoiască.

— Uite ce scrie aici, spuse ea.

O camionetă de la Dulciuri-Larsen a fost furată vineri.

Ridică ziarul în aşa fel încât Oliver să poată vedea.

Apărea o poză cu fabrica de dulciuri din orașul vecin.

— De la Dulciuri-Larsen? căscă Oliver. Mda, groaznic, n-o să mai fie bomboane pe la chioșcuri.

Se întinse la loc în iarba. Opti își lipi botul umed de capul lui și începu să-l lingă pe ureche.

— Hei, încetează!

— Nu avem ce să încetăm! făcu Tiril și trânti ziarul cât colo. Trebuie să găsim ceva de făcut.

Oliver dădu câinele la o parte.

— Poate c-ar trebui să găsim ceva în zonă, propuse el ridicându-se. Aici în oraș.

Deveni brusc serios, căci era ceva acolo ce nu se potrivea. O simțise încă de când se trezise. Acel ceva plutea cumva în aer, dar Oliver nu reușea să înțeleagă pe deplin despre ce era vorba.

— Și ce-ar putea fi? întrebă Tiril. Doar știi că nu se întâmplă niciodată nimic în orașul nostru.

— S-ar putea să te înseli, spuse Oliver. Ceva dospește pe aici.

Nici nu termină bine ce avea de spus, că își dădu seama despre ce era vorba.

— Dospește... drojdie, spuse el din nou, drojdie, ca atunci când pui ceva la copt.

— Tie chiar ți-e foame, nu glumă,
spuse Tiril, dând dezaprobat din cap.

— Toată ziua am simțit că-mi lipsește
ceva.

— Mâncarea?

— Nu, n-are a face. Nu ți se pare că nu
mai miroase a ceva?

Tiril își ridică nasul și începu să
adulmece. Simți mirosul ierbii, al florilor,
mirosi până și izul slab al vopselei albe pe
care, de curând, tatăl ei o folosise pentru
zugrăvitul pereților casei. Dar Oliver avea
dreptate. Ceva într-adevăr lipsea.

— Brutarul! izbucni ea în clipa în care
înțelesese despre ce era vorba.

Opti lătră aprobator, entuziasmat și el.

În mod normal, mirosul dulceag al
plăcintelor tocmai scoase din cuptor și al
chiflelor proaspete ar fi inundat întreaga
stradă, dar nu era nici urmă de miros.
Fugiră într-un suflet până în dreptul
gardului, se aplecară peste tufișurile de
trandafiri și se uitară în josul străzii.

În fața Brutăriei Monsen staționa un
echipaj de poliție.